

Студијски програм/студијски програми: Основне струковне студије здравствене неге			
Врста и ниво студија: Основне струковне студије – студије првог степена			
Назив предмета: Вештине комуницирања (З1.ком)			
Наставник: Војислава В. Бугарски Игњатовић			
Статус предмета: обавезан			
Број ЕСПБ: 4			
Услов: -			
Циљ предмета			
<ul style="list-style-type: none"> - Практично упознавање студената са природом и структуром комуникације; - Практично упознавање студента са карактеристикама здравствене комуникације (дијагностичке и терапијске); - Практично упознавање студената са принципима асертивне комуникације; - Практично оспособљавање студената за успостављање квалитетног контакта са различитим корисницима медицинских услуга; - Практично савладавање комуникацијских вештина кроз тренинг и вежбе у оквиру комуникацијских радионица. 			
Исход предмета			
Познавање и разумевање структуре комуникације и улогу комуникације струковне медицинске сестре.			
Очекује се да након похађања овог предмета студент буде способан да			
<ul style="list-style-type: none"> - асертивно комуницира са различитим партнерима који се појављују у медицинском контексту (медицинско и немедицинско особље, пацијенти, породица пацијента ...) - организује и учествује у тимском раду; - примени вештине активног слушања и емпатије; - самостално спроводи интервју са пацијентима и члановима породице пацијената; - учествује у емоционалној припреми пацијента за различите медицинске интервенције; - покаже вештине асертивне комуникације у ситуацијама преговора или решавање конфликта; - разуме мотивациону и емоционалну подлогу комуникације и то знаће примени у комуникацији са "тешким" саговорницима; - покаже вештину успостављања емпатије са корисницима медицинских услуга. - покаже вештину успостављања комуникације са корисницима медицинских услуга различитих старосних доби 			
Садржај предмета			
<i>Теоријска настава</i>			
<ol style="list-style-type: none"> 1. Основни елементи комуникације. Однос вербалне и невербалне комуникације. Разликовање социјалног и психолошког нивоа комуникације. Комуникациони системи. 2. Природа здравствене комуникације. Шта је добра здравствена комуникација? циљеви здравствене комуникације. 3. Предуслови за успешну здравствену комуникацију 4. Дијагностичка и терапијска комуникација. 5. Сложене комуникацијске вештине: емпатија, активно слушање, асертивност 6. Однос асертивног и агресивног понашања. Асертивна комуникација. Модели асертивног комуницирања. Комуникација са "тешким" саговорником. 7. Комуникација у здравственом контексту. Вертикална и хоризонтална комуникација. (Комуникација сестра-пацијент, сестра-сестра, сестра-лекар, сестра-породица пацијента). Комуникација у тиму. 8. Техника интервјуисања. Вештине активног слушања. Прикупљање података од пацијента. Давање података пацијенту. 9. Принципи успостављања релације и комуницирања емпатије. Базична и клиничка емпатија. 10. Мотивисање пацијента за сарадњу са медицинским особљем. 11. Комуникација са корисницима медицинских услуга различитих животних доби 			
<i>Практична настава: Вежбе</i>			
Практичне вежбе – тренинг елемената комуникационог циклуса: усмерење пажње, слање поруке, пријем, унутрашњи рад, одговор, интровертност и екстровеерност – успостављање равнотеже, емпатија – вежбе: потврђивање, подстицање, одобравање, разумевање, истрајавање; телесна комуникација, давање повратне информације, саопштавање лоших вести, асертивност кроз примере, емпатско изражавање, избегавање манипулације, јавни наступ...			
Литература			
<i>Обавезна</i>			
1. Лучанин Д, Деспот-Лучанин Ј. Комуникацијске вјештине у здравству. Наклада слап, Загреб, 2010. (одабрана поглавља)			
<i>Допунска</i>			
<ol style="list-style-type: none"> 1. Мандић Т. Комуникологија: психологија комуникације (4. изд). Клио, Београд, 2003. 2. Големан Д. Емоционална интелигенција (2.изд). Геопоетика Београд, 1997. 3. Розенберг М. Језик саосећања. Завод за уџбенике и наставна средства Београд, 2002. 			
Број часова активне наставе			Остали часови: -
Предавања: 30	Вежбе: 30	Други облици наставе: -	
			Студијски истраживачки рад: -
Методе извођења наставе			
Предавања, интерактивна настава, прикази и анализе студија случајева, семинарски рад, консултације			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	10	писмени испит	
практична настава	10	усмени испит	60
колоквијум-и		
семинар-и	20		